

[Peter Nielsen.]

stol, og derfor vil jeg ikke bruge ordet pjat, men blot sige: bør dette spørgsmål ikke af justitsministeren overvejes nærmere?

Justitsministeren (*Thestrup*): Inden jeg tager stilling til hr. Peter Niensens spørgsmål, skal jeg kort redegøre for de regler om bankospil, vi har. Disse regler findes i justitsministeriets cirkulære af 14. oktober 1966 om bortlodning.

Forholdet er herefter det, at offentligt bankospil er ligestillet med andre former for offentligt bortlodning, det vil sige, at politiet kan meddele en forening tilladelse til at afholde offentligt bankospil. En forening kan dog kun få tilladelse til at holde offentligt bortlodning én gang i løbet af et år, og det gælder, hvad enten der er tale om bankospil eller anden offentlig bortlodning.

Bankospil inden for foreningsrammer kan derimod afholdes uden tilladelse og uden antalsbegrænsning. Der er i cirkulæret opstillet visse betingelser for disse foreningsspil. Det er således bl. a. en betingelse, at der kun er adgang for foreningens medlemmer og disses pårørende, og at foreningens formål ikke udelukkende eller fortrinsvis er afholdelse af sådanne spil eller anden form for bortlodning.

Jeg har tydelig hørt, at det, det ærede medlem sigter til, er de sager, der har været fremme i pressen oppe fra Nordjylland. Antallet af sager er dog hverken her eller andre steder af et sådant omfang, at der er grund til at frygte, at politiet og domstolene skal blive overbebyrdet med sager for at sikre en rimelig overholdelse af reglerne om foreningsspil.

Som hr. Peter Nielsen forudsætter i sit spørgsmål, vil en fuldstændig frigivelse af offentlige bankospil kræve en ændring af klasselotteriloven af 6. marts 1869. Efter loven kræver al offentlig bortlodning tilladelse fra myndighederne, og jeg er ikke overbevist om, at det vil være rigtigt at gå ind på en fuldstændig frigivelse. En sådan frigivelse måtte efter min opfattelse få konsekvenser for andre former for bortlodning. I hvert fald har jeg vanskeligt ved at se begrundelsen for specielt at frigive bankospil. Historisk er forholdet tværtimod det, at medens tilladelse til andre former for offentlig bortlodning har været givet i mang-

foldige år, så fik politiet først i 1964 bemyndigelse til at tillade offentlige bankospil. Dette skyldtes bl. a., at bankospil ud fra sikkerheds- og kontrolmæssige hensyn ikke er nogen særlig god form for bortlodning.

Det er nok rigtigt, at bankospil, så længe det foregår inden for foreningsrammer, normalt er en ret uskyldig fornøjelse. Men hvis man tænkte sig, at bankospil blev fuldstændig frigivet, så er jeg bange for, at spillene ville antage et omfang og en karakter, som man ikke ville være tjent med.

Peter Nielsen: Almindelig høflighed kræver, at jeg skal takke justitsministeren for svaret her, og det kan jeg jo gøre. Nu har jeg fået det anden gang, for vi har korresponderet om den sag før, og det cirkulære, jeg hørte om, fik jeg også sendt af justitsministeren; han skrev endda: „Kære hr. Peter Nielsen“ og „med venlig hilsen“ og alt det, så det var så udmærket.

Men hvad kan der ske ved at frigive spil?

Vi har jo en fantastisk bunke af spil her Danmark i øjeblikket; dem har jeg ikke noget imod. Vi har trav- og galopspil, og justitsministeren er vel den største bankør her i landet efterhånden for forskellige spil.

Jeg vil gerne spørge rent direkte: kan dette uskyldige spil, hvor ældre folk sidder og spiller om et par ænder, ødelægge den danske retssikkerhed?

Justitsministeren (*Thestrup*): Hvis man kunne lave en lov sådan, at det kun var oppe i Nordjylland, hvor hr. Peter Nielsen ville være til stede, og det kun var ældre mennesker og man kun spillede om ænder, så ville det måske nok kunne lade sig gøre at give tilladelse til det. Men i samme øjeblik vil lukker op her, så er jeg helt overbevist om, at vi ville få en række foretagender, som vi alle sammen ville kunne indse var særdeles vanskelige at beherske, og hvor der foregik ting, som var alt andet end tiltalende, og som borgerne med rette kunne kræve at vi beskyttede dem imod. Selv om jeg er klar over, at hvor det drejer sig om foreninger, hvor hr. Peter Nielsen deltager, skal han nok sørge for at få lidt orden på sagerne, tør jeg derfor ikke give noget løfte om, at vi kan holde op med den praksis.

Hermed sluttede spørgsmålet.